

ÎNCHEIERE

26 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Goreacioc Boris,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Goreacioc Boris împotriva lui Ivanovici Ruslan cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Goreacioc Boris, casată integral hotărârea Judecătoriei Bălți din 09 martie 2015 și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 07 august 2013, Goreacioc Boris a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivanovici Ruslan cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 03 august 2010, în calitate de cumpărător, a transmis lui Ivanovici Ruslan cu titlu de gaj suma de 10 000 euro, echivalentul a 160 205 lei pentru cumpărarea autocamionului de model „DAF XF 95”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177 și a remorcii „ZREMB RC 130”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177, în acest sens fiind întocmită o recipisă.

Susține Goreacioc Boris că prețul real al autovehiculului cu remorcă este de 45 000 lei, fapt confirmat prin facturile nr. 306389 și nr. 306390 din 08 iunie 2011, eliberate de agentul economic SRL „Autoaura”.

Declară reclamantul că de mai multe ori s-a adresat către pârât cu solicitarea de a-i fi restituit surplusul sumei plătite, însă acesta nu a răspuns, din care considerente solicită încasarea din contul lui Ivanovici Ruslan sumei achitate în plus de 115 205 lei, precum și cheltuielilor de judecată ce includ taxa de stat – 3456,15 lei, cheltuieli de asistență juridică - 3000 lei și cheltuieli pentru transport – 1916 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 09 martie 2015, acțiunea a fost respinsă. S-a încasat din contul lui Goreacioc Boris în beneficiul lui Ivanovici Ruslan suma de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Instanța de fond a conchis că sunt neîntemeiate afirmațiile reclamantului precum că suma de 10 000 euro a fost transmisă cu titlu de gaj, or, la materialele cauzei a fost prezentat originalul tranzacției încheiate între părți la 03 august 2010 cu privire la cumpărarea unui automobil camion, conform căreia Ivanovici Ruslan, în calitate de vânzător și Goreacioc Boris, în calitate de cumpărător, au convenit înstrăinarea mijlocului de transport la prețul de 16 988 euro. De asemenea, părțile au stabilit că la momentul încheierii tranzacției cumpărătorul transmite vânzătorului suma de 10 000 euro, iar restul sumei se obligă să-l achite la 15 martie 2011. Prin urmare, recipisa din 03 august 2010 confirmă transmiterea primei tranșe de către Goreacioc Boris vânzătorului, iar argumentul precum că prețul automobilului este de 45 000 lei nu corespunde realității și este combătut de probele anexate la dosar.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către Goreacioc Boris și casată hotărârea Judecătorei Bălți din 09 martie 2015, fiind pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii. Totodată, s-a încasat din contul lui Goreacioc Boris în beneficiul lui Ivanovici Ruslan suma de 6500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 aprilie 2016, a fost admis recursul declarat de către Goreacioc Boris, casată decizia Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2015 și restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Pe parcursul examinării pricinii în ordine de apel, în temeiul art. 372 alin. (3) CPC, Goreacioc Boris a depus cerere de concretizare a acțiunii, solicitând încasarea din contul lui Ivanovici Ruslan a datoriei în mărime de 7000 euro (echivalentul sumei de 115205 lei la data depunerii acțiunii), dobânzii de întârziere pentru perioada 02 august 2013 – 15 iulie 2016 în mărime de 50775,42 lei și cheltuielilor de judecată în sumă de 9895,41 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de către Goreacioc Boris, casată hotărârea Judecătorei Bălți din 09 martie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Instanța de apel a constatat că concluzia Judecătorei Bălți de respingere a acțiunii este una corectă, însă pricina a fost examinată superficial, hotărârea din 09 martie 2015 fiind nemotivată. Curtea de Apel Bălți a conchis că circumstanțele pricinii, apreciate în cumulul lor, confirmă incontestabil că prețul real negociat de către părți la vânzarea-cumpărarea bunului constituie 16998 euro, din care Goreacioc Boris a achitat prima tranșă de 10000 euro și prin urmare, nu este necesară restituirea vreunei diferențe de preț.

La 28 februarie 2017, Goreacioc Boris a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și recursuri suplimentare la 23 mai 2017 și 25 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016 și hotărârii Judecătorei Bălți din 09 martie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului, Goreacioc Boris a invocat interpretarea în mod eronat a legii de către instanța de apel, precum și încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Indică recurentul că Ivanovici Ruslan a participat la perfectarea documentelor pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, prezentând personal toate actele necesare, inclusiv și facturile emise de SRL „Autoaura”, fapt ce confirmă că intimatul-pârât conștient a întrăinat bunurile mobile la prețul de 45 000 lei.

Consideră Goreacioc Boris că instanța de apel neîntemeiat nu a reținut ca probă facturile invoice întru demonstrarea valorii autocamionului, deoarece acestea reprezintă documente oficiale și justificative a vânzării bunului, în baza cărora se întocmește instrumentul de decontare a produselor și mărfurilor livrate, fiind înregistrate în contabilitate. Prin urmare, facturile nr. 306389 și nr. 306390 din 08 iunie 2011, eliberate de agentul economic SRL „Autoaura”, sunt pertinente și concludente în speță, din care considerent Ivanovici Ruslan urmează a-i restitui suma plătită în plus, și anume 7000 euro, care a fost achitată cu titlu de gaj.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016 a fost expediată în adresa reprezentantului recurentului, avocatul Mîrzac Dumitru, la data de 27 decembrie 2016 și a fost recepționată la 30 decembrie 2016 (f.d. 121, volumul II), iar în adresa lui Goreacioc Boris a fost expediată copia deciziei tradusă în limba rusă la 29 decembrie 2016, prin intermediul poștei electronice (f.d. 119, volumul II).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Goreacioc Boris la 28 februarie 2017, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 10 aprilie 2017, în adresa intimatului Ivanovici Ruslan a fost expediată copia recursului declarat de către Goreacioc Boris, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 28 aprilie 2017, Ivanovici Ruslan a depus referință, solicitând declararea recursului ca inadmisibil, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Goreacioc Boris este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Goreacioc Boris nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de către Goreacioc Boris precum că prin participarea intimatului Ivanovici Ruslan la perfectarea documentelor pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, se confirmă faptul că ultimul conștient a întrăinat bunurile mobile la prețul de 45 000 lei, deoarece prețul dat a fost indicat în mărime vădit micșorată în facturile invoice doar pentru neachitarea taxelor aferente pentru înregistrare.

Însă, în realitate, la încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 03 august 2010 a autocamionului de model „DAF XF 95”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177 și remorcii „ZREMB RC 130”, anul fabricării 2001, nr. de înmatriculare BL IR 177, prețul a fost convenit de către părți în cuantum de 16 988 euro.

Conform contractului, cumpărătorul achită prima rată în sumă de 10 000 euro, obligându-se să achite restul sumei până la 15 martie 2011 și prin urmare, recipisa din 03 august 2010 confirmă transmiterea primei tranșe de către Goreacioc Boris vânzătorului și nu transmiterea sumei date cu titlu de gaj, iar argumentul precum că prețul automobilului este de 45 000 lei nu corespunde realității și este combătut de probele anexate la dosar.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Goreacioc Boris ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Goreacioc Boris se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic